

Mevrouw Van den Berg: "Zorgen is op mijn weg gekomen"

Het kost nogal wat moeite om haar te overreden aan het verhaal mee te werken. Zo bijzonder is het toch niet? Het is gewoon zo gegroeid.

Het is maar wat je gewoon noemt. Mevrouw van den Berg uit De Lier is 82 jaar en zorgt al 42 jaar voor haar ernstig verstandelijk gehandicapte nichtje Ria.

Vlnr.
Joost van Dijk (Careyn),
mevrouw Van den Berg, Mirella Nanninga (Careyn), de heer Van den Berg en Ria

Sinds een aantal jaren is daar de zorg voor haar dementerende man nog bijgekomen. In haar jonge jaren verzorgde zij ook haar beide ouders in hun laatste levensjaren. "Ik herinner me nog dat ik tegen mijn moeder zei: "U help ik, maar ik word geen verpleegster. Dat is anders gelopen. Ik heb mijn hele leven gezorgd. Het is op mijn weg gekomen."

Ontfermen

Het verhaal begon in 1969, toen haar zus met de toen tweejarige Ria hals over kop terugkwam uit Nova Scotia, waar zij enkele jaren daarvoor samen met haar man een boerderij hadden gekocht. Puntgaaf geboren stagneerde de ontwikkeling van de peuter onverwacht en ging zij zienderogen achteruit. De artsen van het Academisch Ziekenhuis in Utrecht stonden voor een raadsel. Nader onderzoek was noodzakelijk.

"Na enkele weken moest mijn zus terug naar de farm in Canada. We spraken af dat wij ons over Ria zouden ontfermen, totdat bekend was wat er aan de hand was. Zij zou regelmatig overkomen." Mevrouw Van den Berg heeft stad en land afgelopen op zoek naar antwoorden. "Op een gegeven moment zag ik op tv een documentaire over een meisje met het Rett syndroom. Ik herkende de symptomen meteen. Het gaat om een zeldzame ontwikkelingsstoornis die ontstaat door een genetische afwijking op het X chromosoom. Daardoor komt het vrijwel alleen voor bij meisjes."

In verband met de drukte op de farm en de voorzieningen is Ria altijd in Nederland gebleven. Het contact met haar ouders en broers en zussen verloopt grotendeels telefonisch en via de post. "Tot voor enkele jaren gingen we regelmatig op bezoek in Canada, maar de laatste jaren is de lange reis te zwaar geworden."

Voor geen goud willen missen

Mevrouw Van den Berg heeft de zorg voor de dochter van haar zus nooit als een last ervaren. "Ze heeft altijd gewoon meegeleefd met het gezin. Het is een heel lief kind. Mijn man is altijd dol op haar geweest. Ook nu hij dement is zitten ze nog graag samen op de bank. De heer des huizes bevestigt het prompt: "Kom maar meissie". Maar nieuwsgierig als zij is blijft Ria deze keer liever in de buurt van haar moeder en die onbekende bezoeker. "Als je haar niet kent, merk je het niet op, maar zij heeft veel meer door dan je denkt", vertelt mevrouw Van den Berg. Ondanks de zorg zou mevrouw Van den Berg Ria en haar man voor geen goud willen missen. "We zitten hier prima. Het huis is comfortabel en van alle gemakken voorzien, ik heb van Careyn alle huishoudelijke en verpleeghulp die ik nodig heb en we krijgen regelmatig bezoek, oude vrienden van mijn man en mijn 'Zonnebloemvrouwtje'. Dan heb ik even tijd voor mijzelf. Onlangs ben ik als mantelzorger op uitnodiging van de gemeente naar een musical geweest. Dat was heel aardig, maar toen ik aan het eind van de avond thuiskwam brandde overal nog licht en was iedereen van slag. Ik kan dus voorlopig nog niet naar het bejaardenhuis. Gelukkig maar, want ik heb hier alles wat mijn hartje begeert."